

Březen 2025

3 % HDP na obranu: politické reflexe

Jan Rovenský

Shrnutí

Zvýšení výdajů na obranu na 3 % HDP představuje zásadní ekonomickou a politickou otázku, která s sebou nese široké dopady na veřejné finance, personální kapacity armády i celkovou obranyschopnost České republiky. Vláda plánuje postupné navyšování rozpočtu ministerstva obrany s odkazem na zhoršující se bezpečnostní situaci v Evropě, avšak stále chybí jasná strategie financování. Možnosti jsou omezené – stát bude muset zvýšit daně, provést zásadní škrty v jiných oblastech nebo navýšit státní dluh, což může mít dlouhodobé důsledky pro ekonomickou stabilitu. Zásadním problémem zůstává i personální otázka, protože armáda se dlouhodobě potýká s nedostatkem vojáků a dosavadní náborová opatření nejsou dostatečně efektivní. Bez jasného plánu, jak získat finance a zajistit lidské zdroje, hrozí, že tento krok bude nejen neudržitelný, ale i kontraproduktivní pro bezpečnost České republiky.

Hlavní body

- Nejasnosti ve financování: Zvýšení výdajů na obranu na 3 % HDP vyžaduje desítky miliard korun navíc, přičemž zatím není jasné, zda stát zvolí zvyšování daní, škrty v jiných oblastech nebo další zadlužení.
- Nedostatek vojáků: Ani při současných rozpočtových výdajích se armádě nedaří naplnit plánované personální cíle, což zvyšuje pravděpodobnost návratu povinné vojenské služby.
- Zásadní politické rozhodnutí: Změna ve financování obrany by měla být předmětem širší politické diskuse, jelikož se jedná o opatření s dlouhodobými dopady na ekonomiku i společnost.

Úvod

Plán vlády Petra Fialy zvýšit výdaje na obranu na 3 % HDP získal začátkem března konkrétní obrysy. Ze stávající úrovně 2 % HDP by ČR měla vydávat na armádu 3 % HDP za pět let, k prvnímu zvýšení by mělo dojít v roce 2026. Někteří vládní politici však již nyní hovoří o tom, že 3 % HDP by měla být spíše minimální hranicí, objevují se i požadavky na 5 %, což vzbuzuje otázky ohledně finanční udržitelnosti tohoto závazku i jeho širších politických dopadů i s ohledem na nadcházející volby do Poslanecké sněmovny.

Vláda argumentuje, že vyšší výdaje na obranu jsou nezbytné pro posílení národní bezpečnosti a obranyschopnosti České republiky, přičemž poukazuje na zhoršující se bezpečnostní situaci v Evropě a na pokračující ruskou agresi na Ukrajině. Přestože modernizace armády je v kontextu současných hrozeb legitimním cílem, zůstávají nezodpovězené některé otázky.

Ta první zní, kde na to stát vezme peníze? Zvýšení výdajů na armádu na tuto úroveň by znamenalo desítky miliard korun navíc, které by bylo nutné pokrýt buď dramatickým zvyšováním daní, razantními škrty v jiných oblastech státního rozpočtu, jako jsou zdravotnictví, důchody, školství nebo sociální systém, nebo eventuálně zvýšením zadlužení.

Druhá, neméně důležitá otázka se týká lidských zdrojů. Česká armáda dlouhodobě nedokáže naplnit ani stávající personální cíle. Pokud tedy vláda hodlá zásadně rozšířit počty vojáků, de facto jedinou reálnou možností, jak toho v dohledné době dosáhnout, je znovuzavedení povinné vojenské služby. To však představitelé vládní koalice odmítají.

V každém případě není problém papírově zvýšit rozpočet pro ministerstvo obrany i početní stavy armády. K tomu jsou však třeba některá zásadní politická rozhodnutí, která s sebou nesou velké ekonomické a společenské dopady.

Pozice politických stran

V zásadě lze konstatovat, že dělicí čára v parlamentu vede mezi vládní koalicí na straně jedné a opozicí na straně druhé.

Vládní koalice se shoduje, že obrana musí být prioritou a že financování nelze řešit pouze na dluh. Premiér Petr Fiala (ODS) uvedl, že růst výdajů bude postupný, přičemž jako realistické vidí navyšování o 0,2 % HDP ročně. Tento plán schválil také 5. března kabinet s tím, že zvýšení se má projevit už v rozpočtu na rok 2026. Podle Fialy je to nezbytné minimum a naznačil, že zvýšení může být nakonec ještě vyšší, pokud o to budou usilovat i další evropské země.

Ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) navrhuje využití evropských fondů, zejména přesměrování části prostředků původně určených na dekarbonizaci. Dále upozorňuje, že státy Evropské unie budou muset v budoucnu řešit dilema mezi výdaji na obranu a zelenou transformací, přičemž obrana by měla mít prioritu.

Ministryně obrany Jana Černochová (ODS) dodává, že financování může podpořit i zmrazený ruský majetek, který by mohl být využit na evropské úrovni pro vojenské účely. Podobně argumentuje i předsedkyně Poslanecké sněmovny a TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, která zdůrazňuje možnost zefektivnění státní správy, digitalizace a omezení zbytečných výdajů jako způsobu, jak získat finance. Konkrétní rozsah těchto úspor však zatím není vyčíslen.

KDU-ČSL zastává postoj, že navyšování rozpočtu na obranu je nutné, ale nesmí vést k dalšímu zvyšování státního dluhu. Ministr zemědělství a předseda lidovců Marek Výborný proto akcentuje, že financování

musí být dlouhodobé a provázané rozpočtovými reformami. Detaily, odkud konkrétně stát prostředky získá, však zatím nejsou jasné.

Opozice k vládnímu plánu přistupuje kriticky. Stínový ministr obrany Lubomír Metnar (ANO) i předseda ANO Andrej Babiš kritizují přístup vázání výdajů na pevný podíl HDP bez jasně definovaných projektů. Podle hnutí by měla armáda nejprve jasně stanovit své potřeby a až poté řešit financování, a ne se hnát papírově za čísly, i když ANO kategoricky růst k tříprocentní hranici neodmítá, Hnutí zároveň varuje, že pokud vláda nespecifikuje konkrétní zdroje, může navyšování vojenského rozpočtu znamenat rozsáhlé škrtky v jiných oblastech, například ve zdravotnictví či sociálních výdajích.

Naopak SPD zvyšování rozpočtu ministerstva obrany nad rámec 2 % kategoricky odmítá. Předseda Tomio Okamura například poukázal na chronický nedostatek vojáků (Brodničková, 2025; Kopecký, 2025; Křovák, 2025a; iRozhlas, 2025; Frouzová, Miholová, 2025).

Kde vzít peníze?

Navýšení obranného rozpočtu na 3 % HDP by znamenalo citelnou finanční zátěž pro státní rozpočet. Podle údajů ministerstva financí činily výdaje na obranu v roce 2024 přibližně 160 miliard korun, což odpovídá zákonnému závazku věnovat na armádu 2 procenta HDP. V roce 2025 by měly obranné výdaje činit 169 miliard Kč, ale pokud by vláda prosadila zvýšení na 3 procenta HDP, znamenalo by to skokové navýšení na 253 miliard Kč. Trend dalšího růstu je zřejmý – v roce 2026 by 2 procenta HDP odpovídala 177 miliardám Kč, zatímco 3 procenta by znamenala 266 miliard Kč. A v roce 2027 by rozpočet armády při 3% podílu na HDP činil 278 miliard Kč, což je o 93 miliard korun více oproti současnému závazku (Ministerstvo financí, 2025).

Otázka tedy zní, kde na tak masivní výdaje hodlá vláda najít peníze? Možnosti jsou v zásadě tři: dramaticky zvýšit daně (ať už přímo nebo rušením daňových výjimek), provést drastické škrtky v jiných rozpočtových kapitolách nebo zvýšit státní dluh (Svoboda 2025; Křovák, 2025b, Stratilík, 2025).

Varianta 1: Zvyšování daní

Pokud se vláda rozhodne financovat zvýšené výdaje na armádu prostřednictvím vyššího daňového zatížení, šlo by zcela jistě o významný zásah do peněz občanů i firem. Již nyní se spekuluje o možnosti dalšího zvyšování daní a rušení daňových výjimek, mluví se o sektorových daních, automatické valorizaci spotřebních daní aj. Opakovaně se také zmiňuje zvýšení daně z příjmu, která poklesla po zrušení superhrubé mzdy v roce 2021.

Varianta 2: Škrty v rozpočtu

Druhou možností, jak dostat více peněz na obranu, je přesun prostředků z jiných oblastí státního rozpočtu. To by však mohlo vést k zásadnímu omezení ve financování důchodového systému, zdravotnictví nebo školství, kde se přerozděluje nejvíce peněz. To by mohlo znamenat zvýšení spoluúčasti pacientů ve zdravotnictví, zmrazení či snížení důchodů, další navyšování důchodového věku, zrušení inkluzivního školství, zavedení školného na vysokých školách apod. Další možností je zeštíhlování státu, je však jasné, že takový objem peněz nelze najít jinde než v rozpočtových kapitolách, které mají dopad.

Varianta 3: Zvýšení státního dluhu

Pokud vláda nebude chtít zvyšovat daně ani provádět zásadní škrtky, jedinou zbývající možností je financovat zvýšené obranné výdaje na dluh. Tento přístup však naráží na neustále se zvyšující úroveň

zadlužení České republiky, kterou kabinet Petra Fialy nezlepšil. Státní dluh v roce 2024 vzrostl o 254 miliard už na 3,365 bilionu korun (Novinky, 2025).

Zvyšování výdajů na obranu prostřednictvím dluhu by mělo závažné dopady na veřejné finance. Rostoucí státní dluh znamená vyšší náklady na jeho obsluhu, což se projevuje vyššími úrokovými platbami, které dlouhodobě zatěžují rozpočet a snižují možnosti financování jiných priorit. Vyšší dluh by rovněž mohl negativně ovlivnit rating České republiky u mezinárodních agentur, což by vedlo k vyšším úrokovým sazbám při budoucích emisích státních dluhopisů a k dalšímu růstu nákladů na obsluhu dluhu. Ratingové agentury již v minulosti varovaly před riziky neudržitelného zadlužování, a pokud by se Česko vydalo cestou masivního dluhového financování obranných výdajů, mohlo by čelit tlaku na fiskální restrikce – tedy úsporná opatření, která by zahrnovala omezení sociálních výdajů, zvyšování daní nebo další škrty ve veřejném sektoru (Svoboda, 2025).

Kde vzít vojáky?

Kromě financování bude dalším zásadní politickým tématem otázka lidských zdrojů. Armáda ČR má v současnosti kolem 24 tisíc profesionálních vojáků, přičemž strategické plány hovoří o rozšíření na 30 tisíc do roku 2030, plány NATO dokonce doporučují 37 500 vojáků. Jinými slovy, České republice chybí až 14 tisíc vojáků. Jenže realita je taková, že zájem o vojenskou službu klesá a tedy – navzdory finančním pobídkám a uvolnění některých fyzických požadavků – se nedaří doplňovat ani současné stavy.

V roce 2024 odešlo z armády rekordních 1 450 vojáků. „Čistý přírůstek vojáků z povolání byl loni okolo 350 lidí. Šlo o příslušníky Hradní stráže, Vojenské kanceláře prezidenta republiky, Vojenské policie a studenty Univerzity obrany, v samotné armádě to bylo pod sto vojáků,“ uvedla pro Novinky mluvčí generálního štábu Magdalena Dvořáková. Server uvedl, že vojáků mělo v roce 2024 přibýt jen kolem padesáti, náčelník generálního štábu Karel Řehka mluvil o celkovém nárůstu 176 vojáků. V každém případě tempo růstu armády je zcela nedostatečné ke splnění cíle rekrutovat tisícovku nováčků rok co rok tak, aby měla armáda alespoň 30 tisíc lidí ve zbrani do roku 2030 (Danda, 2025; Křovák, 2025c). Navíc je třeba připomenout i nejnižší porodnost od roku 1785, která, pokud trend bude pokračovat, problém ještě více prohloubí (Mačí, Najvrtová, 2024).

Ve veřejné debatě se tak stále častěji objevují návrhy o znovuzavedení povinné vojenské služby, která byla v Česku zrušena v roce 2004. Řehka o myšlence znovu zavést povinnou či dobrovolnou vojnu mluví už delší dobu a už před rokem prohlásil, že se debatě o povinné vojně nevyhneme (Danda, 2024).

Vládní politici se zatím k zavedení povinné vojny staví negativně: TOP 09, KDU-ČSL a STAN nápad odmítají, lidovci sice také, ale na druhou stranu by chtěli mít přehled o bojeschopném obyvatelstvu. Proti zavedení povinné vojny se opakovaně vyslovil premiér Fiala i ministryně obrany Černochová, ale vzhledem k otočkám předsedy vlády v posledních třech letech (zejm. zvyšování daní nebo zvyšování věku odchodu do důchodu), to může být snaha neztratit body před podzimními volbami do Poslanecké sněmovny.

Opoziční ANO se k povinné vojně také staví odmítavě, naopak předseda mimoparlamentních Motoristů sobě Petr Macinka navrhl zavést základní vojenský výcvik, který by byl povinný a trval by tři měsíce. Hnutí SPD se vyslovilo pro dobrovolnou vojnu (Hrdlička, Křovák, 2025; Brodníčková, 2025b, Klézl, 2025).

Ekonomické dopady povinné vojny

Zavedení povinné vojenské služby by mělo významné ekonomické dopady, které by se projevily v několika klíčových oblastech. Především by znamenalo výpadek mladých lidí z pracovního trhu, což by mohlo vést ke zpomalení hospodářského růstu, zejména v sektorech, kde je již nyní nedostatek lidí. Odvedení mladých mužů (případně i žen) na vojnu by znamenalo snížení počtu zaměstnanců v produktivním věku, což by mohlo zvýšit tlak na firmy a zpomalit některé ekonomické sektory, zejména ty závislé na mladých pracovnících, jako jsou technologie, průmysl či služby.

Dalším významným dopadem by bylo zvýšení státních výdajů nejen na samotné zabezpečení výcviku a logistiku, ale také na sociální podporu. Zavedení vojny by si vyžádalo masivní investice do infrastruktury – například modernizaci kasáren, výstavbu nových výcvikových zařízení, nákup výstroje, zbraní a zásob. To by znamenalo další miliardové výdaje, které by bylo nutné pokrýt z rozpočtu. Navíc by stát musel kompenzovat výpadek příjmů odvedenců a jejich rodin – buď formou státní podpory, nebo například daňovými úlevami po návratu ze služby.

Negativní dopady by se projevily také v oblasti vzdělání. Povinná vojenská služba by mohla způsobit odklady nástupu na vysoké školy, což by vedlo ke snížení celkové úrovně kvalifikace pracovní síly a tím i ke snížení konkurenceschopnosti české ekonomiky.

V neposlední řadě by zavedení povinné vojenské služby mohlo mít dopady na státní rozpočet i z hlediska důchodového systému. Pokud by se služba prodloužila například o jeden nebo dva roky, znamenalo by to, že lidé vstoupí na trh práce později, budou kratší dobu platit sociální a důchodové pojištění a současně si budou moci nárokovat důchod po stejný počet let jako dnešní generace, což by mohlo vést ke zhoršení stability důchodového systému.

Celkově by tedy zavedení povinné vojenské služby znamenalo nejen přímé výdaje na armádu, ale i sekundární ekonomické náklady v podobě výpadku pracovní síly, vyšších státních výdajů na sociální kompenzace a potenciálních dlouhodobých dopadů na vzdělávací a důchodový systém.

Politický oříšek (nejen) před volbami

Plánované zvýšení výdajů na obranu na 3 % HDP představuje zásadní politické i ekonomické rozhodnutí, které bude mít dlouhodobé důsledky pro veřejné finance, sociální systém i obranyschopnost České republiky. Ačkoli vláda zdůvodňuje toto opatření zhoršující se bezpečnostní situací v Evropě a potřebou modernizace armády, stále zůstávají otevřené klíčové otázky – kde na to stát vezme peníze, kde vezme vojáky a zda je armáda v relativně krátkém čase schopna investovat desítky miliard, navíc efektivně.

Z ekonomického hlediska je zřejmé, že financování takto vysokých výdajů nebude možné bez významných fiskálních opatření. Možnosti jsou omezené – stát může zvýšit daně, provést drastické škrtky v jiných oblastech, jako jsou důchody, zdravotnictví či školství, nebo navyšovat státní dluh. Každá z těchto variant má vážné dopady na ekonomiku i životní úroveň obyvatel. Další zadlužování povede k vyšším nákladům na obsluhu dluhu, zhoršení ratingu a potenciálně k omezení finanční suverenity státu. Kabinet zatím – vyjma výzev ke zrušení dekarbonizačních cílů EU – nepředstavil jasný plán, jak hodlá tyto výdaje pokrýt. To vyvolává obavy týkající se udržitelnosti veřejných financí či plánovaných škrtek.

Druhým zásadním problémem je personální situace v armádě. Současný stav nábory vojáků naznačuje, že ani při navyšování platů a benefitů se nedaří naplnit stanovené cíle. Pokud chce stát efektivně využít zvýšený obranný rozpočet, bude muset nějakým způsobem zajistit dostatek vojáků. Nákup moderní

techniky bez toho, aniž by ji měl kdo obsluhovat, by bylo vyhazováním peněz daňových poplatníků. To otevírá otázku návratu povinné vojenské služby, o které už nyní hovoří nejen armádní velení, ale i někteří politici. Tento krok by měl významné sociální i ekonomické dopady a je nutné o něm vést širší veřejnou diskusi. Otázkou také zůstává, nakolik je odmítání vojny taktikou uchlácholit veřejnost před sněmovními volbami. Skutečnost, že nyní není povinná služba v armádě „na stole“, se může po parlamentních volbách rychle změnit.

Rozhodnutí o zvýšení obranných výdajů by mělo být doprovázeno důkladnou analýzou jeho reálných dopadů na státní rozpočet, ekonomiku i společnost. Bez jasného plánu financování a zajištění lidských zdrojů hrozí, že se tento krok stane nejen neudržitelným, ale i kontraproduktivním pro bezpečnost a stabilitu České republiky.

Plánované navýšení obranného rozpočtu na 3 % HDP není pouze technickou otázkou státních financí nebo vojenských strategií, ale především zásadní politickou otázkou. Tak rozsáhlé navýšení výdajů nelze rozhodnout bez hlubšího politického a odborného konsensu, protože se jedná o opatření s dlouhodobými důsledky nejen pro veřejné finance, ale i pro strukturu české armády a postavení ČR v rámci NATO a EU. Navíc není jisté, zda po podzimních sněmovních volbách závazek každý rok zvyšovat obranný rozpočet tempem 0,2 % HDP nebude upraven.

Zejména otázka povinné vojenské služby či jiných mechanismů doplňování počtů vojáků se může stát klíčovým politickým tématem do budoucna. Pokud se ukáže, že armáda není schopna rekrutovat dostatečný počet profesionálních vojáků, bude politická reprezentace nucena zvážit alternativní řešení, která mohou být kontroverzní. O takto zásadních změnách by měla rozhodovat nejen vláda, ale měly by být předmětem širší politické shody a veřejné diskuse, případně i přímého demokratického rozhodnutí, například formou referenda.

Závěr

Plánované zvýšení výdajů na obranu na 3 % HDP představuje nejen ekonomickou, ale především politickou výzvu s dalekosáhlými důsledky. Ačkoli vláda argumentuje nutností posílit obranyschopnost země v reakci na bezpečnostní situaci v Evropě, zůstávají otevřené otázky ohledně financování a lidských zdrojů. Rozpočtové možnosti jsou omezené – zvyšování daní, drastické škrtky v jiných oblastech či další navyšování státního dluhu, přičemž každá z těchto variant by měla závažné dopady na životní úroveň obyvatel i stabilitu veřejných financí.

Neméně problematické je i personální zajištění rozšířené armády, jelikož současné náborové trendy neodpovídají ambiciózním cílům. Debata o návratu povinné vojenské služby tak zůstává ve hře, přestože ji vládní představitelé odmítají. Klíčové bude vést širší veřejnou diskusi a nalézt kompromisní řešení, které zajistí obranyschopnost země bez neúměrného zatížení státního rozpočtu a občanů.

Zdroje

- Brodníčková, K. 2025a, 4. března. „Víc peněz na obranu nechceme. Dusno ve světě s názorem ANO a SPD nepohnulo“. Novinky.cz. <https://www.novinky.cz/clanek/volby-do-poslanecke-snemovny-vic-penez-na-obranu-nehceme-dusno-ve-svete-s-nazorem-ano-a-spd-nepohnulo-40511363>
- Brodníčková, K. 2025b, 5. března. „Obnova vojny? Zmapujme bojeschopnost obyvatelstva, navrhuje Výborný“. Novinky.cz. <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-obnova-vojny-zmapujme-bojeschopnost-obyvatelstva-navrhuje-vyborny-40511501>
- Danda. O. 2024, 21. února. „Diskusi o povinné vojně se nevyhneme, prohlásil Řehka“. Novinky.cz. <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-diskusi-o-povinne-vojne-se-nevyhneme-prohlasil-rehka-40461455>
- Danda. O. 2025, 26. ledna. „Armáda loni přišla o rekordní počet vojáků“. Novinky.cz. <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-armada-loni-prisla-o-rekordni-pocet-vojaku-40506157>
- Frouzová, K. Miholová, K. 2025, 5. března, „ „Obranschopnost země opravdu není o čísle.“ Špičky ANO odmítají závazek tří procent na obranu“. Deník N. <https://denikn.cz/1670701/obranschopnost-zeme-opravdu-neni-o-cisle-spicky-ano-odmitaji-zavazek-tri-procent-na-obranu/>
- Hrdlička, J., Křovák, J. 2025, 21. února. „ Povinná vojna v Česku není a nikdy nebyla na stole, zní od Černochové i Fialy“. Echo24.cz. <https://www.echo24.cz/a/HMavi/zpravy-domov-povinna-vojenska-sluzba-armada-cernochova-fiala>
- iRozhlas. 2025, 3. března. „Pokud chceme dlouhodobý mír, musíme se vyzbrojit. Nikdo jiný to za nás neudělá, uvedl Fiala“. https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/petr-fiala-ukrajina-vojenska-pomoc-obrana_2503011648_ttr
- Klézl. 2025, 18. února. „Vrátí se povinná vojna? Spíš dvouměsíční výcvik či kurzy střelby, navrhují poslanci“. Aktuálně. <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/znovuzavedeni-povinne-vojenske-sluzby-rehka-poslanci/r~275e34eced2f11efb689ac1f6b220ee8>
- Kopecký, J. 2025, 5. března. „Vláda rozhodla o zvyšování výdajů na obranu do roku 2030 na tři procenta HDP. Idnes.cz. https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/jednani-vlady-summit-evropske-unie-zvyseni-vydaju-na-obranu-valka-na-ukrajine.A250305_143233_domaci_kop
- Křovák, J. 2025a, 4. března. „Kde vzít peníze na obranu? Vláda hledá způsoby financování zvýšených vojenských výdajů“. Echo24.cz. <https://www.echo24.cz/a/HVjVt/zpravy-ekonomika-kde-vzit-penize-na-obranu-vlada-fiala-zbrane-armada-vydaje>
- Křovák, J. 2025b, 25. února. „Kde vzít výdaje na obranu? „Jinak než na dluh to nepůjde, ekonomika to musí unést“. Echo24.cz. <https://www.echo24.cz/a/HmRJ7/zpravy-ekonomika-kde-vzit-penize-na-obranu-jinak-nez-na-dluh-to-nepujde-ekonomove>
- Křovák, J. 2025C, 25. února. „Řehka: Debata o vyslání armády na Ukrajinu je předčasná, Česko ale potřebuje 14 000 nových vojáků.“ Echo 24.cz. <https://www.echo24.cz/a/HwniP/zpravy-domaci-vyslani-armady-na-ukrajinu-je-predcasne-obana-cernochova-rehka>
- Mačí, J. Najvrtová, Z. „Ještě horší, než se odborníci báli. Děti se může narodit nejméně v historii“. Seznam zprávy. <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-zivot-v-cesku-letos-se-muze-narodit-nejmene-deti-v-historii-problem-je-to-z-mnoha-duvodu-263093>

- Ministerstvo financí ČR. 2025. „Makroekonomická predikce“. <https://www.mfcr.cz/cs/rozpocetova-politika/makroekonomika/makroekonomicka-predikce/2025/makroekonomicka-predikce-leden-2025-58624>
- Novinky. 2025, 28. února. „Český státní dluh loni vzrostl o 254 miliard na 3,365 bilionu korun“. Novinky.cz. <https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-rust-statniho-dluhu-40511131>
- Stratilík, O. 2025, 5. března. „Zvýšit daně, propustit úředníky, nebo se zadlužit? Česko hledá stamiliardy na obranu“. Aktuálně.cz. <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/cesko-penize-obrana/r~a6cbe8def43f11efb689ac1f6b220ee8/>
- Svoboda, J. 2025. 4. března. „Pro silnější vojsko je nutné zvednout daně a škrtnat“. Právo. str. 1 a 3.

Autor

JAN ROVENSKÝ

Analytik

Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor anglistika a politologie, v roce 2008 získal doktorát z politické teorie na univerzitě LUISS Guido Carli v Římě. Patnáct let pracoval v deníku Právo, kde zprvu působil v zahraniční redakci. Od roku 2009 pracoval v politickém oddělení, od roku 2018 do ledna 2021 na pozici zástupce šéfredaktora. Od února 2021 je poradcem předsedy hnutí ANO v oblasti médií.

Vydavatel

INSTITUT PRO POLITIKU A SPOLEČNOST

Posláním Institutu je zkvalitňování českého politického a veřejného prostředí prostřednictvím profesionální a otevřené diskuse a vytvoření živé platformy, která pojmenovává zásadní problémy, vypracovává jejich analýzy a nabízí recepty pro jejich řešení formou spolupráce expertů a politiků, mezinárodních konferencí, seminářů, veřejných diskuzí, politických a společenských analýz dostupných celé české společnosti. Jsme přesvědčeni, že otevřená odborná diskuse a poznání podstaty a příčin jednotlivých problémů jsou nutným předpokladem jakéhokoli úspěšného řešení problémů současné společnosti.

Martinská 2, 110 00 Praha 1

+420 602 502 674

www.politikaspolecnost.cz

office@politikaspolecnost.cz